

MARÇ 2016 - ANY XXXVIII - NÚM. 145

Llum d'Oli

P O R R E R E S

PAQUES
CANTON

ESTANC CA NA JAUME

Tabac - articles de regal - papereria - llibres
i tota classe de revistes i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2 - PORRERES

MAN'S

L'Almoina, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

971 16 84 56

DESIGNAL
DESIGNAT

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

12 100 5848 - 9426 TMS

Germans Leiva

Antonio Marqués, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92
Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

LLG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250
Telef. i Fax 971 16 84 66

EL DRAMA D'EUROPA

És molt difícil no escoltar, no veure ni trobar notícies del drama que viuen tantes persones fugint de la guerra a diferents indrets del món. Cada dia les xarxes socials, els informatius i diaris ens mostren les situacions infrahumanes d'aquest gran col·lectiu. Encara que, també és cert, no en tenim notícies de totes, perquè darrera qualsevol informació hi ha interessos de molt tipus i només ens arriben aquelles que interessin a qui controla la informació. La mirada, en aquest moment, ha de ser oberta i universal. En els darrers mesos, les imatges de persones caminant amb els bolics fugint del terror cap a les portes d'Europa ens ha ferit fort.

Després de cinc anys de conflicte, la situació a Síria està empitjorant dia a dia. Milions de persones s'enfonsen cada vegada més en la pobresa i la misèria. Les xifres mostren la magnitud del drama: la meitat de la població dels 22 milions de persones que tenia el país abans del conflicte han hagut de deixar la casa i tot allò que més estimen.

Fugen de la guerra cap a indrets on pensen trobar-hi acollida i assistència humanitària, creuant la Mediterrània volen arribar a Europa i una vegada que hi són es troben amb un mur de puats que no els deixen avançar cap a aquest lloc d'acollida que cerquen.

Recordant el nostre passat no molt llunyà, trobarem que a moltes famílies porrerenques hi ha concos, padrins o parents que també varen emigrar a Argentina, Cuba o altres països i no hi trobaren policies que els vigilessin, ni tanques de filferros.

Des d'aquí, les imatges de la televisió o els comentaris dels mitjans de comunicació en general, ens permeten afirmar, no sense remoure les nostres consciències, que el que passa és una gran injustícia humana perquè no s'estan respectant els drets humans ni la dignitat que, com a persones, tenen aquests milers i milers de desplaçats.

Els darrers acords entre la Unió Europea i Turquia són concessions polítiques a canvi de vides humanes i han de ser una crida a dir «basta» a aquesta forma d'actuar, perquè aquests milers i milers de persones demanen cada dia, a cada hora i a cada moment una altra solució a la seva situació. Els estats membres de la UE han de reubicar aquests joves, infants i persones majores que necessiten protecció internacional.

El sentiment de vergonya i d'imptència s'ha expressat darrerament a moltes ciutats d'Europa, a la vegada que les mostres de suport es van ampliant de cada dia i les accions solidàries es multipliquen. Persones anònimes i/o ONGs es mobilitzen per ajudar i enviar queviures i materials indispensables per poder assistir a tantes demandes urgents, mentre que els responsables polítics semblen cercar solucions que obstaculitzen la feina dels voluntaris. El nombre de persones que arriben al camp de Moria, a l'illa grega de Lesbos, ha augmentat, i com a resposta, les autoritats gregues, segons informa *Oxfam Intermón*, estan convertint les instal·lacions on es reben els refugiats en centres de detenció, on han d'esperar per a ser retornats a Turquia, segons l'acord de la UE i aquest país. *"Síria és la major crisi humanitària i de refugiats del nostre temps, i segueix essent motiu de sofriment per a milions de persones que haurien de rebre més ajuda en tot el món"* va declarar l'Alt Comissionat de la ONU per als Refugiats, Filippo Grandi.

És el moment de no caure en la indiferència, és el moment de no mirar cap a un altra costat, és el moment de recordar que al llarg de la Història han estat moltes les persones que han cercat un lloc segur per viure quan els conflictes bèl·lics assolaven la seva terra. I ara que els estats tenen tants protocols de defensa dels drets humans i organitzacions per a la pau, ¿segur que no poden trobar solució a aquesta situació i a tantes altres que hi ha avui, en el nostre món, situacions tan injustes i inhumanes? On són els valors de l'Europa Democràtica, de l'Europa que durant tants de segles ha colonitzat els altres continents, sentint que la seva cultura i la seva ètnia era superior?

Giovanni Riccardi Candiani, responsable d'*Intermon* a Grècia, assenyala: *"És incompreensible com Europa ha suspès els drets d'aquestes persones que cerquen protecció a Grècia. La detenció de persones que no han comès cap crim i que han arriscat les seves vides cercant seguretat i un futur millor és una ofensa als valors que Europa va defensar fa unes dècades"*.

Març de 2016 - Núm. 145

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer d'en Mago, s/n
agrupacioculturalporreres@gmail.com
www.agrupacioculturalporreres.blogspot.com
www.facebook.com/agrupacio.porreres

Consell de redacció:

Llúcia Salleras Julià
Antoni Sorell Mora
Bartomeu Garí Salleras
Joana Mora Cerdà
Joan Barceló Barceló
Joan Miralles Plantalamor

Col·laboradors/es:

Maria Barceló Crespi
Germanes Barceló-Crespí
Antoni Sorell Mora
Joan Barceló Fusteret
Joan Barceló Capeller
Jaume Rosselló Tomàs
Simó Tortella Sbert
Maria Antònia Sureda
Pere Muntaner
Maria Antònia Nicolau Rosselló
Caterina Gornals
Sebastià Lliteres
Celso Calviño
Pere Morey
Ajuntament de Porrera
Roger Fernández
Assemblea Popular de Porreres
Llúcia Salleras Julià
Bartomeu Garí Salleras
Gabriel Noguera Vich
Col·legi Verge de Montisíon
Joan Miralles Plantalamor
Cesca Roig

Fotografies:

Simó Tortella
Arxiu Agrupació Cultural

Coberta:

Fotomuntatge Gràfiques Llopis

Imprimeix:

Gràfiques LLOPIS, S.A
Tel. 971 58 04 89
e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

Els articles publicats reflecteixen únicament l'opinió dels seus autors.

IV EIXIDA CULTURAL I PAISATGÍSTICA, curs 2015-16

Diumenge dia 3 de gener de 2016, va tenir lloc una ruta lul·liana per Ciutat. Més de 70 persones pogueren visitar l'Ajuntament, l'església parroquial de Santa Eulàlia, l'església conventual de Sant Francesc i, encara que només fos de passada perquè els diumenges està tancat, el Col·legi de La Sapiència, la Societat Arqueològica Lul·liana, l'Estudi General i altres indrets que evocuen la figura de Ramon Llull.

VISITA AL CONSELL DE MALLORCA

Dissabte 9 de gener, ens trobàrem a Palma per visitar el Consell de Mallorca i les exposicions "El viatge de

Ramon Llull" al Museu Diocesà de Mallorca i "L'art mochica de l'antic Perú" al CaixaForum. Sens dubte un matí ben aprofitat per conèixer de més aprop les nostres institucions, un personatge tan important per la nostra cultura com és Ramon Llull i, a la vegada, enriquir-nos amb altres cultures.

SOPAR COL·LABORADORS LLUM D'OLI

Com cada any, dia 15 de gener vàrem celebrar el sopar de col·laboradors del Llum d'Oli al bar de Can Guillem. És la manera que tenim de poder donar les gràcies a totes aquelles persones que amb les seves col·laboracions puntuals o periòdiques, repartint o bé coordinant, fan possible que cada trimestre vos arribi la nostra revista.

<p>CONFECCIÓ A MIDA DISSENY INTERIOR DECORACIÓ TÈXTIL</p>	<p>CHITÓN DECORACIÓN</p>
<p>www.chitondeco.com info@chitondeco.com</p>	
<p>DAGMAR & ERICH FUSS 07260 Porreres/Mallorca Ctra. Porreres - Campos km 0,4</p>	<p>Tel. 971-16 82 57 Fax 971-16 85 28</p>

<p>BM</p>	<p>ESPORT - SABATES Ballester Melià</p>
<p>C/ L'Almoina, 19 07260 PORRERES</p>	<p>Tel. 971 16 82 76 Tel. Part. 971 64 74 21</p>

**PRESENTACIÓ DEL LLIBRE
VOLEU SALES?
DE BÀRBARA DURAN BORDOY**

Dissabte 30 de gener, la musicòloga i professora manacorina Bàrbara Duran Bordoy ens va presentar el seu llibre *VOLEU SALES? Pervivència i recuperació del cant de salers i quintos al Llevant, Migjorn i Pla de Mallorca*. L'acte fou presentat per Aina Sansó. L'activitat va ser un èxit. Vàrem acabar cantant tots junts SALES DE PORRERES, després de molts d'anys sense ser cantades.

**V EIXIDA CULTURAL I
PAISATGÍSTICA, curs 2015-16**

L'eixida del primer diumenge del mes de febrer es va ajornar en dues ocasions degut a la inclemència del temps.

El tercer intent va anar bé. Va tenir lloc el diumenge dia 21 i va ser al puig de Sant Onofre (Sant Joan).

Es tracta d'una muntanya del Pla de Mallorca de 254 m d'altitud que se situa entre els termes de Sant Joan i Sineu i forma part de la possessió de sa Bastida. El conjunt del puig es troba protegit com ANEI. Al cim, queden restes d'una antiga ermita dedicada a Sant Onofre. Des de dalt es contempla una esplèndida panoràmica del Pla.

PRESENTACIÓ DE SOM ENERGIA

En col·laboració amb l'Assemblea Popular de Porreres, dia 27 de febrer organitzarem una xerrada informativa sobre SOM ENERGIA, cooperativa de producció i consum d'energia verda. Les seves activitats principals

són la comercialització i la producció d'energia d'origen renovable. Aquesta cooperativa actualment ja compta amb més de 24.000 socis/es.

ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS 2016

El dissabte dia 5 de març es va celebrar l'Assemblea General de socis i sòcies de l'Agrupació Cultural. La presidenta Joana Mora va donar compte de les activitats realitzades durant l'any 2015, el moviment de socis i subscriptors i altres informacions d'interès.

**VI EIXIDA CULTURAL I
PAISATGÍSTICA, curs 2015-16**

El diumenge dia 6 de març va tenir lloc la VI eixida cultural i paisatgística. Es va visitar l'oratori de Crestatx (Sa Pobla) i el conjunt de coves prehistòriques de Cala Sant Vicenç. Més tard, des del mirador des Colomer o de Sa Creueta, es va pujar a peu fins a la talaia d'Albercutx. Des de dalt, la panoràmica sobre la badia

de Pollença i la península de Formentor és esplèndida. A l'horabaixa, es va arribar al cap de Formentor. Va ser un dia per gaudir, sobretot del paisatge i de magnífiques vistes.

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES 2016

Dia 12 de març l'Agrupació Cultural va col·laborar en l'activitat organitzada per l'Ajuntament de Porreres per a celebrar el Dia Internacional de les Dones. Durant el concert del grup Katau, es varen projectar les fotografies que formen part de l'exposició *Dones* que vàreu poder veure a la Sala Polivalent fa dos anys, amb motiu de la celebració d'aquesta mateixa diada. També, la nostra presidenta va col·laborar en la lectura d'una part del manifest a favor de la igualtat de les dones.

LA MÚSICA EN TEMPS DE RAMON LLULL

Dissabte 19 de març, dins els actes dedicats a la figura de Ramon Llull, El Dr. Francesc Vicens va dedicar una lliçó a la música en temps de Ramon Llull. Presentà l'acte Aina Sansó.

PROPERES ACTIVITATS:

- Dissabte 23 d'abril, a les 20:00h. PORRERES 1936. Adaptació teatral amb música en directe del llibre *Desfilades de dia, afusellaments de nit* de Bartomeu Garí Salleras. A l'Auditori Municipal de Porreres.
- Diumenge 24 d'abril, a les 18:00h. PORRERES 1936. Adaptació teatral amb música en directe del llibre *Desfilades de dia, afusellaments de nit* de Bartomeu Garí Salleras. A l'Auditori Municipal de Porreres.
- Diumenge 1 de maig a les 16:00h. VIII Eixida cultural i paisatgística per la Marina de Lluçmajor. Explicacions a càrrec de Maria Barceló Crespí.
- Divendres 13 de maig a Sa Fonda Cafè, concert "Música dels protagonistes dels anys 60 i 70" amb Tomeu Matamales, Pep Alba i Martí Gomila.
- Dissabte 21 de maig a les 20:30h. Lliçó a càrrec del Dr. Carles Bona: *Què són les ones gravitacionals i què ens diuen de l'Univers*. Al local social de l'Agrupació Cultural.
- Dissabte 28 de maig a les 20'30h, Concert de música clàssica a càrrec de Jaume Rosselló (guitarra) i Úrsula Pomar (flauta), alumnes del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears. Al local social de l'Agrupació Cultural.

**jaume
sastre
soler SL**

m a t e r i a l s d e c o n s t r u c c i ó

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

ACTIVITATS GEPERUDES

PUIG DE SA GALERA PELS PASOS D'EN MARC I D'EN BOQUETA, 3 de gener de 2016

Partírem cap a Deia i pujàrem al puig de sa Galera pel pas d'en Marc passant per la font de la Senyora, on ens aturàrem a berenar. Seguïrem per marjades i rossegueres cap al pas d'en Boqueta i cap al xaragall de can Boqueta. I vengà rossegueres, pel torrent des Racó i cap a Deia s'ha dit! Com quasi sempre, per descansar les cames abans d'agafar cotxe, acabàrem l'excursió amb una cervesa ben fresca.

PASSOS DE SA PINTELLA O D'EN QUELEU I DES FALCO, 31 de gener de 2016

Tornàrem novament a Deia per fer uns passos que teníem pendents i que quedaven una vegada i una altra. Partírem pel camí de Son Ripoll. Aquest camí té una forta pujada per dins un alzinar fins arribar als peus del pas de sa Pintella, bastant aeri. D'aquí enfilàrem cap es cocó d'en Llorito i el pas des Falcó, també molt aeri però equipat amb cable de filferro. Arribàrem a una gran balma on reprenguérem forces per pujar el Penyal des Racó (658 m). I per avall s'ha dit, rosseguera, torrent i, com que tots els cafès de Deia estaven plens, prenguérem la cervesa a s'Esglaieta on trobàrem un cambrer que havia estudiat al Col·legi Sant Felip Neri de Porreres.

MOLETA DE SON CABASPRES PEL PAS D'EN XINDÀ, CAMI DE SA COMA D'EN LLOBERA, 6 de març de 2016

Aquest dia partírem cap Esporles amb la intenció de pujar a la Moleta de Son Cabaspre. Començàrem a caminar pel camí que va de Miralles cap a Son Simonet, fins que trobàrem un camí de ferradura (hi ha un cartell que indica: Pinar de Canet) i d'aquí seguïrem pel camí de Sa Coma d'en Llobera. Pujant un poc ens desviàrem per un camí de carboners cap a una canal que ens duria a la Moleta. En aquest punt, una pedrota traïdora en va fer una de les seves i s'aturà damunt el peu d'un dels nostres companys, fent-li un fort cop. Analitzada la situació amb l'afectat decidírem continuar. Quan ja havíem fet cim, el temps es desbaratà i començà a ploure i a fer calabruix. Degut a que les pedres patinaven molt i el peu del company no acabava d'estar bé, decidírem tornar enrere. Una retirada a temps és una victòria!

EL TURISME A PORRERES, DE NOU A DEBAT

Joan Miralles Plantalamor

A mitjans de 2015 l'oferta turística porrerenca ascendia a 559 places reglades, si bé en l'actualitat, sumant-hi les noves regulacions i l'oferta no reglada superam de llarg les 700. El ritme de creixement turístic anual supera les 100 places, encara que les darreres dades de la Conselleria de Turisme i Innovació parlen d'un cert estancament. De l'oferta turística reglada, un 65% es concentra en habitatges turístics, un 21% en hotels rurals i tan sols un 14% en agroturismes, ubicant-se més del 90% a fora vila. En una població de poc més de 5.000 habitants no fa falta dir que és una xifra no gens menyspreable que poc a poc definirà la fesomia del poble, el territori, la societat i l'economia porrerenca del futur.

Amb l'objectiu d'analitzar aquesta realitat i debatre el model turístic municipal, el passat 11 i 12 de març es realitzaren a la sala polivalent les II Jornades de Turisme Sostenible a Porreres. Organitzades conjuntament entre l'A-

juntament de Porreres i la patronal del lloguer vacacional Aptur, reberen la col·laboració de l'Agrupació Cultural de Porreres, que l'any passat en fou una de les entitats promotores. Des de la premissa que el turisme que es promogui al municipi ha de ser sostenible, s'informà als assistents d'aspectes més rellevants i/o actualitat turística entenent que el turisme, com que afecta a la totalitat de la societat porrerenca, ha de ser impulsat des del consens social i no tan sols des del qui es dediquen al turisme.

A les xerrades, un servidor feu un repàs de l'oferta turística actual per tal de visualitzar un punt de partida des del que construir el futur. Ja a l'endemà, el tècnic de turisme Antoni Sansó, explicà l'impost sobre estades turístiques de les Illes Balears (ITEIB) i la futura llei de turisme que s'aprovarà en els propers 6 mesos. Aquesta, significarà una regulació i, possiblement, una limitació de les places turístiques atenent en gran mesura a la

voluntat i capacitat de cada municipi. Una mostra clara de la importància de tenir una política turística municipal consensuada. D'altra banda, des de l'Ajuntament es presentà un fulletó i una aplicació per a mòbil que servirà per a informar dels diferents serveis i actualitat porrerenca a turistes, residents i nouvinguts. A més, s'explicaren les diferents campanyes que s'estan duent en matèria de neteja i senyalització del municipi, una demanda que es va fer explícitament a les jornades de l'any passat. Ja des de la perspectiva empresarial, Francesc Mora explicà als assistents com fer que un establiment turístic sigui exitós insistint en la necessitat de promoure la qualitat de l'establiment.

Finalment, es creà un debat en que públic, ponents i convidats sobre les necessitats i oportunitats que poden dur-se a terme en matèria de turisme sostenible a Porreres. Com a primera passa, es proposà demanar fons de la taxa de turisme sostenible per a la rehabilitació dels pous i camins públics del municipi. Es tractaria d'impulsar així, una ruta a peu o bicicleta per a turistes i residents que ajudi a crear oferta complementària, dinamitzi l'economia local i com no, contribueixi a la preservació del nostre patrimoni. També es proposà l'edició d'un mapa amb la senyalització dels principals emplaçaments patrimonials i la creació un fòrum de debat permanent de turisme des del que impulsar i consensuar polítiques turístiques. Un espai de trobada al que, no fa falta dir-ho, tothom hi està convidat a participar.

PORRERES 1936

Llúcia Salleras Julià i Bartomeu Garí Salleras

«...Lluitarem per la igualtat i la llibertat de tothom, amb el major civisme possible i allunyats d'aquells que fan ús de la coacció i la força per tal d'aconseguir el que volen. Amb esforç i el vostre suport, segur que ho aconseguirem».

Així acabà el míting que va fer Climent Garau al cine *Moderno*, dia 26 de gener de 1936. I amb aquest acte comença la història que Toni Rigo Sastre ha anat gestant al llarg d'un parell d'anys a partir del llibre de Bartomeu Garí *Desfilades de dia, afusellaments de nit*, projecte que veurà la llum el pròxims 23 i 24 d'abril a l'Auditori Municipal de Porreres. Teatre i música s'uniran per donar veu a un dels episodis més trists del segle XX al nostre poble.

Porreres 1936 és una obra que parla de dos homes, de dues famílies que viuen la nefasta i terrible guerra civil.

L'autor, ha unit fets reals i música, gran part d'ella de Lluís Llach, escenificant algunes històries que van succeir a Porreres l'any 36. Són relats que foren silenciats durant molts d'anys, són paraules de persones -Climent Garau i Climent Serra- que lluitaren per la democràcia republicana i, que finalment foren afusellades i condemnades a l'ombra de la història. L'obra també recupera el paper de la dona, de la germana, de l'esposa, de la mare que amb el seu patiment i lluita també es convertiren en víctimes oblidades del conflicte. Porreres 1936, mostra la violència d'una guerra on l'horror, la repressió i l'infortuni acaben guanyant.

Els beneficis de les dues funcions es donaran a l'Associació Memòria de Mallorca. Gràcies per endavant a tota la gent i entitats que amb la vostra feina i suport ens heu ajudat a posar en marxa aquesta iniciativa.

IN MEMORIAM

Des de les pàgines del Llum d'Oli volem expressar el nostre més sincer condol per la mort d'Antoni Barceló Barceló *des Misser*, el passat 16 de març. Va fundar l'escola unitària San José de Calasanz al carrer del Sol on impartia classes a nins i a gent adulta fins que l'any 1953 va obtenir plaça com a mestre públic. Don Toni, a més de dedicar-se a l'ensenyament, fou batle de Porreres des de 1957 fins a 1963. En la seva etapa a càrrec de l'ajuntament, com a bon coneixedor de la necessitat que tenia la població de formar-se, es marcà com a objectiu aconseguir que tots els infants que vivien i treballaven a foravila fossin escolaritzats. Ens ha deixat un gran mestre i una gran persona!

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

GENER 2016

Dia		
3.....	0,90	litres/m ²
5.....	2,10	litres/m ²
14.....	0,10	litres/m ²
15.....	7,00	litres/m ²
Total	10,10	litres/m²

FEBRER 2016

Dia		
6.....	3,50	litres/m ²
7.....	4,80	litres/m ²
13.....	0,10	litres/m ²
14.....	12,80	litres/m ²
25.....	1,40	litres/m ²
26.....	11,60	litres/m ²
27.....	4,90	litres/m ²
28.....	9,70	litres/m ²
Total	48,80	litres/m²

MARÇ 2016

Dia		
5.....	0,20	litres/m ²
6.....	2,90	litres/m ²
9.....	4,10	litres/m ²
10.....	6,40	litres/m ²
11.....	0,30	litres/m ²
12.....	0,70	litres/m ²
14.....	1,00	litres/m ²
15.....	4,50	litres/m ²
19.....	2,00	litres/m ²
20.....	0,60	litres/m ²
31.....	4,40	litres/m ²
Total	27,10	litres/m²

NOTICIARI PORRERENC

Antoni Sorell i Simó Tortella

21-12-2015

El porrerenc Julio Servera, premiat als IV Premis d'Artesania de Mallorca. Concretament, Servera ha rebut el Premi Producte 2015, dotat amb 2.000 euros, per l'obra "Homenatge". Un morter de pedra de Santanyí en el qual s'han seguit les tècniques de talla i escultura. El president del Consell, Miquel Ensenyat, va entregar el premi.

02-01-2016

La Filharmònica Porrerenca i la Banda Jove de l'Escola de Música de Porreres va oferir el tradicional concert d'Any Nou davant un Auditori ple de gom a gom. Durant el concert, de més d'una hora de duració, les dues formacions oferiren peces de Jerry Williams, George Michael, Leroy Anderson i Johann Strauss, entre d'altres.

10-01-2016

Commemoració del 62è aniversari de la construcció de la carretera d'accés a Montision. A l'acte, que consistí amb una cerimònia litúrgica, hi era present Paco Ferrando, un dels darrers capatassos de tram que queden en vida.

17-01-2016

La XVI edició del Tast de vins locals que es celebra tradicionalment després de les beneïdes de sant Antoni baixà en nombre de participants, però la qualitat dels vins exposats tornà a ser alta. El millor vi blanc és de Rafel Barceló. Pel que fa al rosats, els premiats foren Gabriel Mesquida, Pep Barceló i Rafel Juan. I en tints: Rafel Juan, Fernando Jiménez i Rafel Barceló.

22-01-2016

Sancions per deixar fems a fora vila o a llocs indeguts. Durant el mes de gener, l'Ajuntament va obrir 5 expedients sancionadors a veïnats del poble per vulnerar l'ordenança reguladora de neteja viària, recollida de residus urbans i del Parc Verd del municipi. En total, els infractors s'enfronten a multes que, en conjunt, arriben als 1.000 euros.

20-02-2016

El doctor en Medicina, especialista en Medicina Legal i forense, Francisco Etxeberria, va visitar la zona del cementiri de Porreres on s'ubica la fosa comú. Segons Memòria de Mallorca, i en consonància amb els estudis del porrerenc Bartomeu Garí, a la fosa hi hauria enterrades prop de 130 persones, que foren afusellades a l'Oratori de la Santa Creu. Etxeberria va conèixer de primera mà les gestions per aconseguir una possible exhumació dels cadàvers.

23-02-2016

La segona edició de la Volta amb Sitra i Colla de Tres MTB de Porreres va recaptar 1.500 euros. Uns doblers que els organitzadors han entregat a l'Associació Balear de la Síndrome X Fràgil, una malaltia que és la causant més comú de la discapacitat intel·lectual hereditària.

28-02-2016

Homenatge de la Challenge Ciclista de Mallorca a Joan Llaneras. Durant la XXV edició de la volta a Mallorca, els ciclistes varen fer aturada a Porreres, on es va ubicar la meta, per retre un homenatge al ciclista porrerenc Joan Llaneras, guanyador de 4 medalles olímpiques i 7 vegades campió del món, 4 en curses per punts i 7 en Madison.

08-03-2016

L'Ajuntament aprova el pressupost per al 2016 amb els vots en contra del PP i Més. El pressupost ascendeix als 3.373.059€. D'aquests més de 3 milions, només una partida de 60.000 euros es preveu que vagi destinada a inversions. El PP qualificà els pressuposts "d'anar fent", mentre que MÉS considerà que són xifres "per no fer res", i que estan marcades per la voracitat recaptadora de l'Estat i els organismes autonòmics.

L'any 2015 ha estat un any de canvis en molts aspectes, però sobretot pel que fa al clima polític, tant en l'àmbit estatal com en de les Illes Balears. Ens deixa amb una certa sensació d'al·leugeriment. Els discursos, el tarannà i el to dels dirigents semblen cercar un apropament amb els agents socials, i algunes de les mesures preses fins ara donen peu a certa esperança de canvi. No era difícil crear aquesta sensació després d'uns anys tan grisos i durs. I és precisament per això que no cal deixar-nos endur per aquesta "eufòria": l'esperança no ha de relaxar ni rebaixar les nostres aspiracions. És important que totes les reaccions que sorgiren en resposta als atacs patits durant els anys més foscos segueixin vius i atents, vetllant per no cedir en la defensa de cap dels nostres drets.

En l'àmbit local però, des de l'Assemblea, hem vist amb certa preocupació com l'ajuntament de la nostra vila ha passat d'estar governat per una coalició (Pi - PSM) a estar en mans d'una majoria absoluta del Pi. Tot i que això no tenia per què implicar-ho, van apareixent alguns símptomes que fan pensar que des de l'Assemblea Popular de Porreres ens haurem de mantenir ben en forma i amb els ulls ben oberts.

Com en qualsevol grup humà, a l'Assemblea hem anat evolucionant, madurant, i també hem patit alts i baixos. Però n'hem anat aprenent de les experiències, i anem reinventant-nos i

SEGON ANY DE L'ASSEMBLEA POPULAR DE PORRERES

Assemblea Popular de Porreres

adaptant-nos a les circumstàncies, mesurant cada vegada millor els nostres esforços i essent realistes amb els recursos de què disposam. Tot i això, si miram enrere i fem balanç, ens trobam amb un 2015 amb molta feina feta, de la qual ens sentim satisfets.

D'una banda, hem mantingut la celebració del nostre aniversari (fogueró per Sant Antoni, enguany amb la presentació del llibre "Manifest contra el desencís", torrada i concerts) i de la revetlla de Sa Fira (en què organitzam el FIP, Festival Independent de Porreres, el darrer cap de setmana d'octubre) com a esdeveniments de caràcter festiu i destinats sobretot al jovent.

D'altra banda, hem organitzat actes com les presentacions de l'anuari Tot Inclòs i de l'Anuari de Contrainfo, aquest darrer realitzat conjuntament amb l'Ateneu de Felanitx.

També hem organitzat el debat electoral previ a les eleccions municipals amb la col·laboració de Porreres TV. Vam poder comptar amb representants de totes les forces polítiques que es presentaven a la vila, el moderador fou el jove periodista porrerenc Antoni Sorell. Va resultar ser un dels actes més multitudinaris d'enguany. Es discutiren alguns dels temes de més interès del moment on no hi faltaren alguns instants de forta tensió entre les participants.

Cal destacar també la implicació de l'Assemblea en la recuperació de la memòria de les víctimes de la Guerra Civil. Durant el mes d'abril, a més de seguir participant en l'acte institucional d'homenatge a les víctimes i tor-

nar a organitzar la caminada abans de l'homenatge, enguany es va voler anar encara més enllà i es va organitzar la 'Ruta de la vergonya'. Aquest acte va consistir en un circuit per diferents escenaris rellevants durant els anys de la guerra i la repressió franquista. En cada un d'aquests escenaris es feia una aturada, els historiadors feien una explicació i després és llegia un poema musicat. Els dos darrers escenaris foren el Racó de la memòria -que està ubicat a la part posterior de l'oratori de la Santa Creu- i el cementiri de Porreres. Foren els moments més emotius de l'acte ja que en el Racó és on foren assassinades desenes de persones provinents d'arreu de Mallorca -entre elles les Roges del Molinar- i en el cementiri és on es troba una de les fosses comunes més grans de l'illa. Vam comptar amb la participació dels historiadors locals Bartomeu Garí, Sebastià Lliteres i Joan Ballester, el col·lectiu Sang de Terra i Porreres TV. Hi assistiren unes 200 persones i fou tot un èxit.

Dia 15 d'agost, en el marc de les festes de Sant Roc i coincidint amb el 79è aniversari d'un dels episodis més tràgics durant la Guerra Civil a Porreres, des de l'Assemblea vam decidir retre homenatge a totes les víctimes porrerencs. Aquest dia feia anys que 14 porrerencs havien estat capturats, retinguts i assassinats a Manacor pocs dies després pels feixistes. Aprofitant la presència de bona part del consistori porrerenc encapçalat per la batlessa Xisca Mora, del aleshores batle de Manacor, Miquel Oliver; del tinent de batle de Palma, Antoni

Noguera i del president de la Comissió de Memòria de l'Ajuntament de Porreres, Joan Barceló. I com hem anat fent des de fa temps, vam reivindicar que es faci tot el possible des de les institucions perquè es faci justícia en aquest tema. Tant per l'elevada assistència de públic com per la sensibilitat i emotivitat transmeses, sentim gran orgull per l'organització d'aquests actes i tenim previst repetir-los durant el 2016.

Durant aquest any també hem hagut de lluitar contra el racisme i a favor de la cohesió social en el nostre municipi, ja que a principi d'any van aflorar alguns brots de racisme a causa de la construcció d'una nova mesquita a Porreres.

També tenim un bon record del sopar que organitzarem el passat setembre per agrair a tots els col·lectius i a totes les persones que durant aquest temps ens han ajudat i donat suport de manera desinteressada.

Enguany des de l'Assemblea hem seguit pressionant l'ajuntament perquè millorin el funcionament de la biblioteca pública de Porreres. Perquè tenim la biblioteca en unes instal·lacions envejables però el seus horaris i el seu funcionament són un

desastre, fins al punt que el jovent de Porreres no hi pot anar a estudiar o si hi va no hi torna. Aquest problema està enquistat des de fa anys i nosaltres hem decidit que no deixarem de lluitar fins que no ho solucionin.

El darrer acte que hem duit a terme ha estat la celebració del nostre segon aniversari, en el qual vàrem aprofitar per fer la presentació del calendari 'Les dones porrerenques també feim esport'. El motiu de l'elaboració d'aquest calendari és que aquest any, al que ha elaborat l'ajuntament, les dones hi hem estat escassament representades. És per això, que ens hem vist en la necessitat de visibilitzar el paper de la dona al món de l'esport al nostre poble. Si vos fa ganes tenir un exemplar poseu-vos en contacte amb nosaltres, encara hi sou a temps.

Finalment volem recordar i donar les gràcies a la revista local 'Llum d'Oli' que en cada una de les seves edicions ens ha deixat un espai per poder compartir inquietuds, informacions i articles amb tota la gent del poble.

Així doncs, l'Assemblea Popular de Porreres ha passat un altre any de vida, de lluita, d'actes i col·laboracions. Encaram el 2016 reforçats amb

la percepció que de cada vegada se'n té més en compte, tant dins com fora de la vila, i amb ganes de seguir fent feina, atents com sempre amb els temes d'actualitat a Porreres i amb les diferents problemàtiques que es puguin anar generant.

Si bé, a grans trets són objectius de l'Assemblea poder viure en un poble net, solidari, sostenible ambientalment, lliure de racisme, sense patriarcat, que s'estimi la terra i les cultures i on les persones siguin lliures i crítiques amb el que ens envolta, una de les nostres prioritats per al futur a mig i llarg termini són repetir els actes de memòria a les víctimes del franquisme i sobretot seguir insistint al consistori i agents responsables per tal que es comenci l'exhumació de la fossa del cementiri el més aviat possible.

També ens agradaria seguir sumant gent a l'Assemblea per poder tenir més força a l'hora de preparar actes o accions, així que aprofitam per dirigir-nos a totes les persones interessades que ens podreu trobar a:

www.facebook.com/assembleapopulardeporreres/
assembleapopulardeporreres@gmail.com

LA PASSIÓ EN IMATGES

MARGALIDA BARCELÓ SERVERA, “XIBICA”

“ ENTRE PORRERES I BARCELONA ”

Cesca Roig i Joan Barceló Barceló

Ens agraden les novel·les amb ingredients que ens despertin la curiositat, on es relaten històries de personatges amb vides fascinants, sorprenents, captivadores i que surten de la normalitat. Però les grans històries no les trobem únicament al paper escrit, també hi són al nostre voltant.

Aquesta és la petita gran història d'un dona que, sense fer gaire renou, ha tingut una vida força interessant, tant pels esdeveniments que li han tocat viure com pel seu tarannà inquiet i curiós.

Una particular història que comença amb el trasllat del seu pare, Joan Barceló “capeller”, ja de ben jovenet i per motius de feina, des de Porreres a Catalunya. Allà es va iniciar en el món de la ramaderia com a tractant de bestiar i, juntament amb els seus cosins, varen obrir una matança i una fàbrica d'embotits a Viladecans. L'any 1926 es casà amb Margalida Servera “xibica” i s'instal·laren en un pis del carrer Aragó de l'eixample barceloní. Embarassada i a punt de parir, na Margalida tornà a Porreres on podria ser atesa i estar acompanyada per la seva mare i la resta de la família. I així va ser com el 20 de novembre de 1927 va néixer “Na Margalida xibica”. Quatre anys més tard, i també a Porreres, nasqué la seva única germana Catalina. De nines anaren a l'escola “Àngel de la guarda”, prop d'on vivien, a Barcelona. Malgrat que els seus pares parlaven en mallorquí, les germanes van adquirir l'accent català, ja que la seva infància, adolescència i bona part de la joventut van transcórrer a Barcelona i, després de quasi 60 anys des del retorn definitiu a Porreres, quan xerra no pot dissimular un cert pòsit d'accent català.

Malgrat patir alguns problemes de memòria a curt termini, gaudeix d'una sorprenent memòria “històrica”. Na Margalida es recorda de tots els noms de les persones amb qui va tractar durant aquells anys i descriu amb nitidesa els carrers i barris que la van veure créixer.

“L'escola era en català fins que arribà en Franco però la mestra, la Sra. Pepita Ràmia, ens deia: “Psst, ara que ningú ens sent, ho farem com a casa”. En tinc molt bons records de l'escola. Durant molts anys em vaig cartejar amb la professora Adela. Encara guardo les seves cartes. Fa un parell d'anys,

Retrat familiar de na Margalida -nina gran- amb els pares i la germana, na Catalina. Barcelona 1934 (aprox.)

en una de les visites a la meva germana, a través d'unes amistats d'aquells anys, aconseguirem contactar amb una grapada d'antigues alumnes. Va ser molt emocionant després de quasi 80 anys tornar-nos a reunir per a fer una berenada”.

Tot i la precarietat de l'època, a Barcelona fruien còmodament d'una certa modernitat que no haurien pogut gaudir aquí, a la caciquil i puritana Mallorca de l'època. Però les vacances d'estiu les passava a Porreres amb la seva mare i germana, a ca la seva estimada i molt enyorada “padrina Xibica”.

“La diferència amb Barcelona era molt gran, però venir els estius a Mallorca era una bulla. Aquí hi tenia la família”.

Pel juliol del 36 tingueren la inesperada visita d'uns quants porrerencs a Barcelona que amb l'excusa de les Olimpíades alternatives programades per les autoritats republicanes a la Ciutat Comtal (com a boicot als Jocs

Olímpics de l'Alemanya nazi), havien anat a Barcelona a cercar uns joves parents que estudiaven allà i que amb l'esclafit de la guerra es van veure atrapats. Catalunya quedà en zona roja i Mallorca estava sota domini dels nacionals, per això s'havien cancel·lat les connexions directes entre ambdós territoris.

“En Miquel Rosselló de “ca s'escolà” vingué a Barcelona a cercar el seu germà Simó (amb un parell més). Venien a passar els capvespres a casa i, com que sabien que la meua mare era molt bona cuinera, ella els feia robiols, panades, cocarrois ...”

Per poder tornar a Mallorca van haver d'anar a voltar per França”.

Amb l'esclat de la guerra tot es va tòrcer, sobretot quan les primeres bombes caigueren sobre la ciutat l'hivern de 1937. ***“Posàvem la ràdio i sortia una locutora que deia: “Barcelonins, hi ha perill de bombardeig, aneu als vostres refugis amb serenitat i sense preses”. I al cap d'un minut s'apagava la corrent, quedàvem a les fosques i pel carrer es sentia passar ambulàncies, guàrdies ... un desastre. Ens havíem d'amagar a un refugi prop de casa. Llavors un conegut del meu pare li va dir: Escolta Joan, agafa la dona i les nenes i veniu aquí, que al manco de pa no us en faltarà mai. I vam estar a Santa Coloma de Queralt fins que la guerra es va acabar”.***

Allà, a la pagesia, fou més fàcil suportar les penúries de la guerra, lluny de la bogeria que es vivia a la capital.

“El camí de tornada a Barcelona, el dia de La Creu, va ser molt tràgic, envoltats de destrucció a banda i banda”.

Un cop acabada la guerra, tornaren al seu pis del carrer Aragó de Barcelona que, curiosament, havia estat ocupat per membres de les milícies republicanes.

“Ens pensàvem trobar el pis fet un desastre i ho vam trobar tot perfecte, fins i tot una pauma de rams que teníem penjada al balcó estava al seu lloc. No vam trobar res trastocat. No us penseu que tots els milicians eren dolents.”

Un cop acabada la guerra i restablertes les comunicacions, tornaren a Porreres per visitar la família. S'hi van quedar prop d'un any abans de tornar a Barcelona. Va ser llavors quan la vida familiar va fer un tomb radical. Una setmana abans de Nadal de l'any 1941 la seva mare morí després

Fotografia actual de Margalida “xibica”.

d'una greu malaltia. El vidu *capeller*, que per motius de feina viatjava molt, no es podia fer càrrec de les seves filles, que aleshores tenien 14 i 10 anys, i les va enviar a Porreres.

“Na Catalina, s'instal·là a ca la tia Aina de Sa Fonda, que per aquell temps regentava el cafè de “Can Carrina”, i jo vaig anar a viure amb la padrina xibica”

Començaren així, separats, tristos i endolats, una llarga i penosa postguerra.

“Estant amb la padrina xibica vaig començar a aprendre de cosir a ca “sa tia Aina Cinta”, al carrer d'en Frau, per estar entretinguda, però la meua idea, si hagués pogut, sempre havia estat estudiar medicina o matemàtiques. La mestra, a Santa Coloma de Queralt em va fer un examen i li va dir al meu pare que estava preparada i, si volgués, podria arribar a la universitat, però ell va trobar que era massa jove per apretar-me tant”.

Baix el mestratge de Catalina Noguera (esposa del mestre Sampil) va estudiar “Corte i confecció” amb el sistema Martí. Aplicada i constant, després d'haver-se examinat a Barcelona, obtingué matrícula d'honor amb menció honorífica. D'aleshores ençà la seva afició per la moda va ser preferent dins la seva vida i amb el temps en feu la

seva professió i el seu mode de viure. Durant aquell temps, va conèixer el seu cosí germà, en Joan “fusteret” del qual s’enamora. El festeig començà amb la total i absoluta desaprovació del seu pare, que no veia amb bons ulls aquella relació. L’any 1948 na Catalina se’n tornà a Barcelona a viure amb son pare i na Margalida quedà un parell d’anys més, fins que l’any 1952 va anar a reunir-se amb ells (reagrupament familiar en diuen ara) i va obrir un petit taller al pis de Barcelona. Però el festeig va continuar via postal fins que, desafians i enamorats, Margalida i Joan es casaren a Montsió el 30 de gener de 1958. D’aquest matrimoni nasqueren tres infants: N’Anna, en Joan i en Gaspar.

“Vam tenir molts de problemes per festejar perquè ningú ho volia. El pare Toribio sempre em feia sermons: “Que no ho saps que no es poden casar família amb família? Si es casen, els fills surten beneïts. Però si pagau una dispensa a Roma us podreu casar”. Jo li vaig dir: “Un destorb que amb quatre pessetes el pots llevar d’enmig no és un destorb. “Por el dinero baila el perro”. Nosaltres ens vam assessorar amb un metge que ens assegurà que si les dues parts estaven sanes no passava res, però que si una de les dues parts patia d’alguna malaltia mental perillava que els infants ho heretessin”.

El Sr. Capeller, contrariat i furiós, no només no assistí a la cerimònia, sinó que també la desheretà i no va ser fins l’any següent, amb l’arribada de la primera néta, que va afliuixar un poc i es reconcilià amb na Margalida.

Casada i instal·lada definitivament a Porreres no es va limitar a ser esposa i mestressa de casa. Amb la formació i experiència acumulades, posà fil a l’agulla -mai més ben dit- i començà la seva activitat de modista. El seu ofici era la seva gran passió. Va llogar un parell d’al·lotes i va muntar un taller. Tal era la seva dedicació, i amb uns resultants tan satisfactoris, que arribà a tenir unes 10 o 12 empleades. A més, va ensenyar l’ofici a un parell de joves de la vila. Amb molta estimació i respecte, les seves cosidores l’anomenaven “mestra”. Al taller, ubicat al domicili familiar, es mesclaven la vida domèstica, la familiar i la laboral. Fins que fa pocs anys, per motius d’edat i de salut, va posar punt i final, -amb molta aflicció-, a més de seixanta anys dedicats al món de la moda.

“Encara guardo les llibretes on anotava els jornals que cobraven les empleades i les feines que fèiem. De totes elles en guardo magnífics records i encara

ara mantenc una bona relació amistosa amb algunes d’elles. De tant en tant s’aturen a veure’m. Feien una feïnada, sobre tot quan s’acostaven festes senyalades: el Corpus, Sant Roc, Pasqua, noces i comunions,... Vaig tenir moltes clientes i de molts d’indrets. Haig de dir però que sovint la gent no sap escollir el que li està bé i el que no. El món de la moda és un món molt variable. Recordo quan va sortir la mini-falda. Abans les dones portaven sempre falda llarga que s’havien de arromangar una mica per pujar al tren. Aleshores els homes aprofitaven per mirar-los els garrons. Ara les noies passen per plaça mostrant el cul i ningú les mira”.

Els seus fills recorden l’estrès que es vivia al taller per aquelles dates.

“A vegades les cosidores, per a poder acabar els encàrrecs, venien a “fer vetlada”. Del taller de ca nostra no sortia cap peça que no estàs ben acabada. Tot, fins el més mínim detall, havia d’estar perfecte.”

Dona intel·ligent, culta, gran lectora i amant de la música, no es perdia cap concert ni una bona conferència.

“Sempre m’han agradat molt les sarsueles i els valsos, sobre tot els de Strauss “.

Ara, amb l’edat, no surt gaire de casa però continua amb la lectura diària de la premsa i està al dia de l’actualitat. Dona amb caràcter, valenta, independent i atrevida que no sempre ha tingut una vida plàcida però que ha sabut gaudir dels plaers que aquesta li ha ofert entre Catalunya i Mallorca.

“La meua ha estat una vida de va i ve. Temporades aquí i temporades allà. He anat i vingut molt”.

FE D’ERRADES

Al Llum d’Oli núm. 144, article EL BEAT RAMON LLULL I EL CAPITÀ NEBOT DEL PUIG, sortia per error que Ramon Llull morí a Bugia el 1935, quan havia de dir el 1315-1316.

ARMES A LES CASES PORRERENQUES (SEGLES XV-XVI)

Maria Barceló Crespi

Temps enrere, a la majoria de llars hi havia la presència d'alguna arma repartida per les diferents estances amb una finalitat que estribava entre defensiva i ofensiva davant el perill.¹

Una arma així mateix habitual era la llança i el glavi, sovint guardades en un llancer que era una espècie d'armari o moble. També ho era l'espasa.

Emperò, tal vegada, l'arma més pròpia fos la ballesta, feta d'acer, a la que solia acompanyar un cargaix. Era una arma ofensiva per llançar passadors i rotlons formada per un arc col·locat transversalment damunt un mànec o suport de fusta. La documentació en detalla de diferents tipus i en uns casos la relaciona de manera completa amb tot el seu guarniment i en altres casos sols algunes de les peces que n'integraven el conjunt. El matràs era una barra llarga acabada amb una cabota, que es llançava amb la ballesta. A més, podia tenir una finalitat lúdica a l'hora de prendre

part en el popular joc de la balles-ta.

Altres armes de caràcter ofensiu eren els punyals, els coltells i les coltellines, entre altres.

Per defensar el cos s'empraven el broquet, la cuirassa, l'escut o la rodella, mentre que per al cap eren el bacinet, la celada i la cervellera.

A partir del Cinc-cents, les armes de foc, com l'escopeta o l'arcabús, de cada vegada foren més usuals.

Vet ací alguns exemples, entre molts, a partir d'inventaris *post mortem*.

Andreu Mesquida a l'entrada tenia *una rodella, una lansa, una balles-ta de rotlons* i a la cambra *una daga ab son ganivet, hun punyal, una lansa, I ballesta de fust, II matrassos e tres passadors dolents, I servellera antiga, una spasa e broquer, I coltell larch, II cartaxos, una samfania (?), I servellera moderna i una ballesta d'asser ab son sint i I spasa* (1434).²

A l'inventari de la casa d'Antoni Mesquida, a l'entrada, s'esmenten *dues lances glavis* (1489).³

Al primer porxo o entrada de la casa de Pere Obrador hi havia *une lansa ab una rodella mitgensera* i a la cambra *une spasa mitgensera* (1502).⁴

Andreu Tellades posseïa unes peces de ballesta que eren *hun sint vell de ballesta* i *hun taler de balleste* (1517).⁵

A casa d'Andreu Gelabert, eren presents *una coltellina vella* i *una lansa vella* (1520).⁶

A l'inventari de Joan Verd consten al porxo o entrada *une baleste bone ab ses gaffas y aljave, set tretes y tres metrassos y une altre trete cens ferro i une spassa bone* (1560).⁷

Gabriel Coll, amb casa al carrer Nou, comptava amb *une spasa mitgensera i un arcabús* (1563).⁸

Miquel Mesquida a la cambra guardava *una lansa de canal, una rodella, una spasa, un arcabús ab son flasco y flasquillo, una balesta ab ses gaffas y (...) y sis tretes* (1577).⁹

1 Antoni Ignasi ALOMAR I CANYELLES: *L'armament i la defensa a la Mallorca medieval. Terminologia*, Palma, 1995.

Maria BARCELÓ CRESPI: *Elements materials de la vida quotidiana a la Mallorca baixmedieval (Part Forana)*, Palma, 1994, pg. 88-90.

2 ARM, Prot. M-194, ff. 273r, 275v i 276r.

3 ARM, Prot. G-98, f. 219v.

4 ARM, Prot. C-454, ff. 1v i 3v.

5 ARM, Prot. P-561, f. 495v.

6 ARM, Prot. M-878, f. 327r.

7 ARM, Prot. C-454, f. 41v.

8 ARM, Prot. C-454, ff. 159v i 160r.

9 ARM, Prot. C-453, ff. 361r i 362r.

10 Els inventaris de les possessions de Son Artigues, Els Riquers, Son Morlà, Son Font i Ses Talaies estan publicats al llibre de Maria BARCELÓ CRESPI; Rafel FERRÀ MARTORELL; Bartomeu SERVERA SITJAR: *Les possessions de Porreres. Estudi històric*, Porreres, 1997.

Igualment les cases de les possessions, en general, estaven proveïdes d'armes.¹⁰

A Son Artigues, en una cambra, hi havia *una ballesta i una ballesta ab sas gafas xica, dos tellers de ballesta trencats* (1548).¹¹

La possessió dels Riquers era de Joan Mesquida el qual tenia en el porxo *une ballesta ab ses gafas a l'entrada i dins la cambra une espasa vella, una lanse vella ab son ferro* (1548).¹²

A Son Mora dels Salmaters, al porxo, es trobava *une lansa larga cens ferro i dins el celler une balesta* (1560).¹³

A la possessió de Joan Sitjar, en el porxo, s'estotjaven *une baleste bone ab ses gaffas ja rompudes, un metràs y un capferro dolent i une*

lansa curte cens ferro. En el porxo de la clastra *un stirador de corda de balesta ab un anell y dues baulles tot de ferro*. A la recambra, *una espase bona y garnida y ab corretge, altre espase bona y guarnida i una ballesta grossa ab lo taler romput ab ses gafes y aljava y cinch tirs empenes de fust ab sos ferros y tres ab empenes de ploma*.¹⁴

Andreu Gelabert, a la seva possessió de Banyeres, disposava d'*una lansa poqueta i une spasa molt dolente a l'entrada de les cases* (1561).¹⁵

La possessió de Son Santiscle, també anomenada Bellaguarda, avui Son Oms, era propietat de Miquel Jeroni d'Oms, cavaller. A l'entrada hi havia quatre llances col·locades en un llançer i en una cambra *une beleste ab*

ses gaffas y algava y sis tretes bona, une altre beleste bona ab ses gaffas, aljava y sis tretes i une spassa de leutó (1563).¹⁶

Al casat del rafal de Joan Morlà es trobaven *un arcabús ab son flasco y flesquito bo y nou i une lanse mitgensera*. A la cambra, *une belesta dolenta ab se aljava, gaffas y dotze (...)* i *une spasa molt dolenta* (1564).¹⁷

Mateu Jaume, a la casa del seu hort, posseïa *une scopeta vella ab son flascho i une ballesta ab ses gaffas y aljava y sis tretes* (1567).¹⁸

A Son Font, propietat de Sebastià Font, es comptava amb *une balesta ab ses gaffas ab dotze tretes* (1577).¹⁹

A Ses Talaies, de Jaume Rosselló, hi havia *una lança a l'entrada* (1577).²⁰

10 Els inventaris de les possessions de Son Artigues, Els Riquers, Son Morlà, Son Font i Ses Talaies estan publicats al llibre de Maria BARCELÓ CRESPI; Rafel FERRÀ MARTORELL; Bartomeu SERVERA SITJAR: *Les possessions de Porreres. Estudi històric*, Porreres, 1997.

11 ARM, Prot. M-878, f. 196v.

12 ARM, Prot. M-878, ff. 228v i 231v.

13 ARM, Prot. C-454, ff. 27v i 29v.

14 ARM, Prot. C-454, ff. 57r, 60r i 64v.

15 ARM, Prot. C-454, f. 83v.

16 ARM, Prot. C-454, ff. 209r, 211v i 213r.

17 ARM, Prot. C-454, ff. 286r, 286v i 289v.

18 ARM, Prot. C-454, ff. 349r-349v.

19 ARM, Prot. C-453, f. 345r.

20 ARM, Prot. C-453, f. 397r.

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

LES FOTOGRAFIES PRESES A PORRERES I CONSERVADES A L'ARXIU MAS DE BARCELONA

Gabriel Noguera Vich

Expo 1929 Palau Nacional.

A Barcelona, a l'Institut Amatller d'Art Hispànic situat a la Casa Amatller (Passeig de Gràcia, 41) s'hi conserva l'Arxiu Mas, un enorme compendi de fotografies d'elements patrimonials de tot l'estat espanyol què és va començar a elaborar a principis de segle i encara ara resulta molt útil per als historiadors de l'art a l'hora de buscar imatges. En aquest article exposaré la raó de ser d'aquest arxiu que conté valuoses fotografies preses a Porreres.

Al 1888 Barcelona havia estat la seu d'un esdeveniment què la canviaria per sempre: L'exposició Universal. Aquesta exposició va suposar la reurbanització de la zona de la ciutatella, la consolidació de Barcelona a nivell internacional com una ciutat cosmopolita, industrial i moderna i el que és més important: La formulació i naixement del modernisme, un moviment cultural que és manifestaria en les diverses arts plàstiques, literatura i pensament a distints

nivells.

Els èxits recollits en l'Exposició Universal del 1888 van fer que a la llarga és pensés en fer una altra exposició de característiques semblants. L'any 1913 és va començar a gestar l'exposició Internacional de

Barcelona dedicada a les indústries elèctriques que s'havia de celebrar l'any 1917, tot i que és va acabar celebrant l'any 1929 amb seu al Palau Nacional de Montjuïc.

La junta de l'Exposició Internacional va encarregar a la Junta de Museus de Barcelona una tasca ingent: L'elaboració d'una exposició anomenada *El Arte en España*, què recollís mostres d'obres d'art representatives de tots els períodes, estils, tècniques artístiques i localitzacions d'Espanya. Per a escometre aquesta tasca la Junta de Museus va decidir crear el *Repertorio Fotográfico del Arte Español*; Josep Puig i Cadafalch i Jeroni Martorell i Terrats, ambdós arquitectes van ser designats responsables.¹

Tot d'una va formar un grup de fotògrafs amb la missió de recorre tot el territori fotografiant les peces que podien interessar per al catàleg de l'exposició. Els fotògrafs van ser escassos per la gran tasca que van

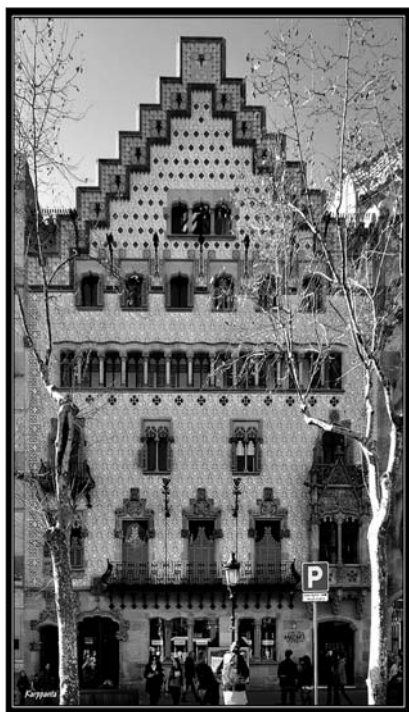
realitzar: Mariano Moreno de Madrid, Rafael Salas, de Sevilla, Tirso de Untubre de Segòvia, i Adolf Mas de Barcelona, qui acabaria reunint tota la tasca a l'Arxiu Mas.

Les fotografies és feien en campanyes, cada fotògraf empenia una campanya cobrint un territori tot i que sovint s'havien de subcontractar fotògrafs locals.

A l'Arxiu Mas és conserven totes les fotografies d'aquestes campanyes dividides per els noms de les poblacions on van ser preses, fer-hi una ullada ens permet veure quins eren els interessos del *Repertorio Fotográfico de España*: Buscaven aquelles obres susceptibles de formar part de l'exposició *El arte en España* i les

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

Casa Amatller de Josep Puig i Cadafalch.
On s'hi custodia l'arxiu Mas.

fotografiaven exhaustivament per tal d'enviar-les a Barcelona on eren valorades i estudiades. A més també és prenién fotografies de conjunts arquitectònics què tot i no ser susceptibles de ser museïtzats van servir com a font d'inspiració per al Poble Espanyol de Barcelona, una recreació de l'arquitectura popular espanyola que és va fer com a complement

de l'exposició *El Arte en Espanya* i encara avui dia és pot visitar.

La campanya què va passar per Porreres és correspon a l'any 1915 i hi veiem tres fotografies d'edificis (que tractarem en el pròxim Llum d'Oli), una fotografia de la Creu Nova (situada a la cantonada del carrer Nou i el carrer d'en Sala), una fotografia de l'arqueta gòtica amb esmalts conservada a la parròquia, una fotografia de la Veracreu i onze fotografies de la creu processional gòtica. La creu de l'argenter Antoni Oliva, l'obra artística més rellevant què és conserva a Porreres va generar un enorme interès; la van fotografiar de tots els angles i de forma molt detallada és van fotografiar els relleus i les plaques esmaltades que formen el seu repertori iconogràfic.

Aquest gran interès va fer que fos inclosa a l'exposició *El Arte en Espanya* on va ser exhibida en la sala XVIII del Palau Nacional. Al catàleg hi apareix amb el número 2934 i acompanyada de les següents paraules:

«Gran cruz procesional, de plata, dorada en parte, con figuras de bulto, placas grabadas y esmaltadas y punzón de Mallorca. Arte gótico;

siglo XIV. Mide 1'24 x 0'55ms. Iglesia parroquial de Porreres Mallorca.»²

A l'Arxiu Mas és conserven dues fotografies més de la creu datades a l'any 1929, és de suposar que aquestes és van fer quan la creu ja havia viatjat a Barcelona ja que la seva data coincideix amb la de l'exposició.

Mirant aquestes fotografies podem concloure que aquesta campanya fotogràfica va ser crucial per a identificar i posar en valor la creu d'argenteria gòtica de Porreres i a més va generar un material extra (fotografies d'edificis i altres elements patrimonials rellevants) què tot i que no eren susceptibles de ser museïtzats van servir com a inspiració per al Poble Espanyol de Barcelona i ens han llegat un extraordinari testimoni del què parlaré i exposaré en el proper número del Llum d'Oli.

1 Carrasco, Maria Antonia i Lacuesta, Raquel. "El repertori iconogràfic de l'art espanyol" dintre de *Revista de Catalunya*, 261. (2010). pp 63-96.

2 Gómez Moreno, Manuel. *El Arte en España: guía del Museo del Palacio Nacional*. Imprempta de Eugenio Subirana. Barcelona, 1929. 241.

Bàrbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER

FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - Telèfon i Fax 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

CARABINERS I CONTRABAN A PORRERES A FINALS DEL SEGLE XIX I COMENÇAMENTS DEL XX

Celso Calviño Andreu

El tema del que tracta aquest escrit, a la majoria de la gent li pot semblar rar ja que pràcticament són poques persones, a excepció de les de més edat, i en aquest cas concret de Porreres, les que hagin sentit parlar del Cos de Carabiners.

La raó principal, és que el Cos o Institut de Carabiners es va extingir l'any 1940; una altra de les raons és que solien dur a terme la seva feina especialment per les zones de la costa, ja que allà era on els contrabandistes descarregaven els productes d'il·lícit comerç. En poques ocasions hi havia posts de carabiners per les poblacions de l'interior. Un altre motiu d'aquest escrit es deu a una tasca de recerca realitzada en els arxius municipals dels pobles per a un treball més extens que duc a terme sobre el Cos de Carabiners a les Illes Balears i de pas ajudam a conèixer i a enriquir una mica més la història de Porreres.

Aquest Cos com veurem està molt relacionat amb el contraban, per això el motiu del títol. Per entendre el que eren els carabiners farem una petita introducció sobre el Cos i seguidament ens centrarem en alguns fets passats entre carabiners i contrabandistes en el terme porrenc.

El Cos de Carabiners s'anomenava de Costes i Fronteres ja que la seva labor era guardar aquests llocs i evitar que es passàs contraban per ells, és a dir, la seva principal funció era

perseguir tot el que fes referència al frau i contraban. També com a Cos militar havia d'ajudar en totes aquelles accions humanitàries, incendis, foc, inundacions... en que fos requerit. I juntament amb altres forces militars formava part com a tropa en els cordons sanitaris que s'establien a l'illa quan hi havia perill d'epidèmies controlant les embarcacions que venien de fora.

Fou fundat dia 9 de març de 1829 en temps del rei Ferran VII, pel Mariscal de Camp José Ramón Rodil qui fou el seu primer Inspector General. La seva patrona era la Verge de Covadonga i estava estructurat en comandàncies, companyies, seccions i posts. Normalment aquests, com he esmentat anteriorment, estaven a les zones de costa i frontera. Cosa rara i que em va cridar l'atenció fou que en determinats anys es trobassin a localitats de l'interior de l'illa com Porreres i també Algaida¹ i Montuiri².

El contraban a Mallorca, ja des del segle XIX, provenia del nord d'Àfrica, especialment d'Algèria o de Gibraltar i era desembarcat a la costa. Se feia la travessia en una barca grossa i a vegades en algun petit llaüt que carregat de tabac arribava a l'illa, normalment de nit, per no ser descobert pels carabiners. Quan havien descarregat el tabac, aquest podia ser transportat a altres llocs, o amagar-lo dins coves o forats anomenats secrets, excavats baix terra i tapats perquè no els desco-

brissin. La gent que hi participava, era normalment gent treballadora i en una descàrrega es guanyava quasi tant com el sou de dues setmanes. Els productes de contraban, a finals del segle XIX i començament del XX, eren transportats amb carros als establiments públics o cases particulars, on es venien. Durant aquest temps es feia molt de contraban de tabac ja que el que s'oferia en els estancs era de mala qualitat i també en moltes ocasions escassejava.

Una prova de que en el terme municipal de Porreres a finals del segle XIX es feia molt de contraban de tabac, es dedueix de la proposta que es va fer al Ministeri d'Hisenda, el mes de novembre de 1889. Es demanava que la Companyia Arrendatària de Tabacs pogués establir en aquest municipi, una secció de cavalleria. La Companyia Arrendatària, també coneguda popularment, com *sa Tabacalera*, no tenia res a veure amb el Cos de Carabiners però, com ells, combatia el contraban i a vegades els dos organismes actuaven conjuntament.

La primera notícia relacionada amb el cos de carabiners i contraban a Porreres és del mes de gener de 1849, quan Manuel Ortega, intendent i subdelegat de Rendes de l'illa de Mallorca, cridava a Ignacio Forteza "Fanfarrilla", fill d'Andreu i Magdalena Piña, natural de Porreres i veí de Manacor, contra el qui s'estava procedint criminalment per una

aprehensió de tabac de contraban feta pels carabiners. Aquests havien de conduir a Palma al dit contrabandista per ingressar en el termini de nou dies a les presons nacionals. En el cas de no comparèixer seria condemnat per rebel·lia.³

Hi ha bastants referències sobre el contraban a Porreres, d'elles en citarem algunes que he pogut trobar, com per exemple, el fet ocorregut el mes de març de 1893, quan els carabiners que feien el servei en un camí prop de la localitat varen aprehendre dos fardells de tabac de contraban de 41 kg, donant-se a la fuga el contrabandista⁴. Segons informacions orals d'alguns carabiners, normalment, els contrabandistes quan eren descoberts fugien per no ser apresats ja que sinó sabien que serien condemnats a penes de presó i fortes multes, per això preferien perdre solament la càrrega de contraban.

En una altra ocasió a la carretera de Porreres a Campos, el matí del dia 3 d'agost de 1893, els carabiners apressaren un carro carregat amb varis sacs de tabac de contraban de 96 kg de pes. El gènere que s'agafava es transportava als dipòsits de la Companyia Arrendatària de Palma que estava en els baixos de l'edifici que antigament ocupava el Crèdit Balear.⁵ També s'hi duïen allà els carros, bèsties i guarnicions que eren aprehesos pels carabiners per posteriorment subhastar-los.

A finals de maig de 1894 en un reconeixement realitzat pels carabiners a una casa de Porreres varen aprehendre 7 kg de tabac de contraban, detenant a la gent que el venia.⁶ Els carabiners no solament duïen a terme

escorcolls en descampats sinó també en els edificis privats o públics on es sospitava que es realitzava contraban.

Una altra aprehensió d'un fardell de tabac de contraban de 12 quilos es va fer el mes de setembre de 1895 a ses Pedreres, també del terme de Porreres.⁷ I el diumenge dia 19 d'abril de 1896 varen detenir un home que conduïa un carro amb 8 fardells de tabac de contraban.⁸

A les recerques efectuades a l'arxiu de Porreres no he trobat cap referència sobre els carabiners, només a altres arxius municipals he pogut constatar que a Porreres hi va haver un destacament o post de carabiners. Segons consta a documents, el mes d'agost de 1900 hi havia dos carabiners que pertanyien a la Columna Volant de la 2a Secció de la 3a Companyia de Cavalleria de la Comandància de Mallorca que tenia la capçalera a Manacor, eren Manuel Vázquez Ruiz i Celestino Sánchez González que hi varen estar destacats fins el mes d'octubre del mateix any. Pot ser que amb el temps es pugui anar ampliant la investigació.⁹

Una deducció que he extret al llarg de la meva investigació és que el personal que ingressava en el Cos de Carabiners solia procedir de localitats costaneres o de frontera i molts d'ells també eren fills de carabiners. Tan sols he trobat un cas d'un carabiner natural de Porreres, era el carabiner ja retirat, Andreu Juan Mas, de setanta quatre anys, que l'any 1940 estava empadronat a Palma i que vivia en el carrer Pou 53.¹⁰ Un altre carabiner que es va retirar a Porreres el mes d'octubre de 1935, segura-

ment per estar casat en aquesta localitat, va ser Antoni Parejo Andreu, aquest havia ingressat en el Cos de Carabiners procedent de soldat d'infanteria de la Primera Reserva de Balears núm 2 i va ser destinat a la Comandància de Girona, també va estar destinat des de febrer a octubre de 1912 a la 3a Secció de la 3a Companyia del post de ses Salines (Mallorca),¹¹ i el mes d'octubre de 1935 es va retirar a Porreres.¹²

Per acabar donar les gràcies a la bibliotecària de Porreres per tenir l'amabilitat de facilitar-me els documents que li vaig demanar.

1 C. Calviño. El Cos de Carabiners a Algaida. *Es Saig*. N. 417. Gener 2016. Pags. 34-35.

2 C. Calviño. El Cos de Carabiners a Montüiri. *Bona Pau*. N. 757. Març 2016. Pàg. 26.

3 Boletín Oficial Balear. N. 2510. Divendres 26 de gener de 1849. Pàg. 3.

4 Almudaina. N. 1934. Divendres 24 de març de 1893. Pàg. 2.

5 La Última Hora. N.87. Divendres 4 d'agost de 1893. Pàg. 3.

6 Almudaina. N. 2389. Dijous 31 de maig de 1894. Pàg. 3.

7 Almudaina. N. 2863. Dimarts 17 de setembre de 1895. Pàg. 2.

8 Almudaina. N. 3080. Dimarts 21 d'abril de 1896. Pàg. 1.

9 Arxiu Municipal de Manacor. 1643-5.

10 Arxiu Municipal de Palma. Padró 1940. Districte 7, Secció 80.

11 AMLL

12 Gaceta de Madrid. N. 277. 4 de novembre de 1935. Pàg. 83.

EL SENTIT DE CONSTRUIR UN NOU PAÍS

Sebastià Lliteres Lliteres

En el plantejament de preguntes i en la recerca de respostes és on sovint sorgeixen les contradiccions i dubtes envers idees que un sempre havia tingut per certes i que en un moment determinat, pam!, se't trasbalsa qualque cosa dins el cervell i s'esfumen les certeses. Tanmateix sempre he pensat que això és el més humà que ens pot passar i que en realitat són aquests canvis els que ens fan madurar com a persones.

Dic tot això perquè en aquests darrers anys he notat com moltes de les certeses polítiques que havia tingut, canviaven i agafaven una forma més reflexiva i completa, tot dotant-les de sentit. I he pensat que escrivint sobre un parell d'aquestes idees (el país, la identitat, la llengua, la independència...) em quedaria més clar a jo mateix. I com que «compartir és viure», aquí les deix.

Crec que en general, el discurs i les pràctiques del nacionalisme mallorquí han quedat enrere pel que fa als reptes que avui en dia viu aquest país. Allò de parlar «només» de llengua i cultura, els debats sobre la bandera, o sobre si som una nació -o no- sovint basant-nos en arguments historicistes, ja ha donat tot el que podia donar de si. I és que és tasca de tota generació renovar el discurs i els plantejaments que s'han heretat malgrat això pugui suposar un distanciament amb les persones de les generacions anteriors. No significa això que s'hagi de prescindir de tot allò que es deia abans, sinó tot el contrari:

aprendre del que ens arriba per poder articular noves propostes més adequades pel moment que es viu. Clar està, però, que no tot el que és nou i renovat sigui ni millor ni més adequat.

Sobre el tema de la identitat dels mallorquins crec que ja no es pot entendre com una qüestió tancada, ja que les identitats són múltiples, polièdriques i indiscutiblement no vénen donades únicament pel fet d'haver nascut en un lloc, per parlar una llengua determinada, o per altres símbols tradicionals. Les identitats (nacionals, de grup...) es transformen i evolucionen: una identitat de país pot deixar de ser útil en un moment determinat per molts motius. A nivell pràctic: si un Estat que irradia una identitat nacional concreta deixa de ser útil pels ciutadans que viuen en una de les seves regions, els llaços identitaris envers aquest Estat inevitablement decauen i es veuen substituïts per altres discursos que sí que donen respostes a les necessitats d'aquells ciutadans en aquell moment. Això és el que està passant a Catalunya i a Escòcia, per exemple. Únicament ha estat quan el catalanisme polític ha oferit un projecte de país millor i diferent al d'Espanya -tot creant elements de cohesió i d'identitat nous dins la societat- que ha pogut eixamplar el seu suport i afeblir els seus lligams amb Espanya, aprofitant el context socioeconòmic.

En aquest sentit, crec que els mallorquins ens hem de fer moltes pregun-

tes sobre la nostra situació: el mallorquinisme polític ha de deixar de discutir si som o no una nació i posar-se a construir-la -perquè no oblidem mai que les nacions són construccions culturals que responen a projectes de vida col·lectius, i no vénen donades com a «creacions divines», com encara n'hi ha que creuen. En què ens basam per dir que som o deixam de ser nació? Llengua, cultura i identitat? Hi ha molt més! El nacionalisme de resistència de base lingüística i cultural que ha definit el nacionalisme mallorquí de tall catalanista, tot i les moltes aportacions que ha fet, també ha ajudat a crear un discurs tancat i fàcilment criticable pels seus detractors polítics. Si vol avançar, el mallorquinisme polític el que hauria de fer és ampliar la seva base ideològica i programàtica per donar cabuda i forma a tots aquells elements i idees que serveixen per construir un projecte de país que traci dignament les coordenades del futur d'aquesta terra en la recerca del progrés social, mediambiental i econòmic i que busqui l'autoritat convenient per aplicar les necessitats de la gent del país en matèries tan transcendents com l'educació, la sanitat o els serveis socials, i per descomptat, sense deixar de tenir mai en compte la llengua i la cultura.

Serà únicament quan deixin d'estar en primera línia del discurs temes com la bandera, la denominació de la llengua i la història, que serà possible bastir de forma coherent i intel·ligent un projecte on tothom hi tengui

cabuda i que sigui un moviment transversal que doti de les eines necessàries al poble mallorquí per avançar cap a un discurs constructor d'identitat col·lectiva d'àmplia acceptació que pugui conformar l'hegemonia política del nostre país. Així i només així, crec jo, s'aconseguiria una via de progrés real i plausible a casa nostra, no només perquè aquest sigui el meu desig, sinó perquè en l'actual context europeu i mundial han de ser els pobles (és a dir, la gent organitzada a través de la voluntat popular i democràtica) els qui escolleixin el seu propi futur per revertir una situació on les elits polítiques i les oligarquies econòmiques que han dominat els Estats-Nació europeus des del segle XIX han duit a la pèrdua dels valors democràtics i d'igualtat que haurien de guiar les nostres societats.

I és que el model d'Estat-Nació sorgit durant el segle XIX es troba avui en dia en un difícil procés d'intent de conservació de la seva sobirania/poder davant d'estructures supranacionals com la UE i davant les minories culturals/nacionals -com el nostre cas o el d'Escòcia-, que davant

això busquen configurar el seu propi projecte de país on les seves necessitats econòmiques i de dignificació cultural obtenguin l'adequada resposta que ja no els donen els Estats convencionals. I aquestes minories no poden actuar ja des d'una vessant essencialista, invocant el «passat gloriós» o la seva puresa racial/lingüística, sinó des de la democràcia i la dignitat dels pobles i els ciutadans.

I la pregunta és: i perquè en un món que tendeix a la globalització i conformació d'estructures supranacionals, hauria de triomfar el sobiranisme o el «nou nacionalisme» de diferents regions o països com el nostre? La meua resposta és senzilla: aquest enfortiment de l'estructura supranacional europea únicament es podrà començar a albirar quan es fonamenti realment en la voluntat democràtica de tots i cada un dels pobles (per tant, dels seus respectius ciutadans) que la conformen, respectant totes les identitats existents. De no ser així, aquest projecte integrador europeu (l'únic que a dia d'avui serveix per conservar un mínim poder decisor respecte un món amb actors cada vegada més potents: els emergents

com Brasil, Rússia, Índia i Xina, a part dels EUA) pot acabar desballestat per la falta de connexió real amb les necessitats de la gent i dels països del seu entorn, per la lluita fraticida que provoquen les seves polítiques antiimmigració i d'austeritat, i per la desigualtat que fa anys que crea aquest sistema neoliberal que han propugnat les elits europees en contra dels interessos col·lectius.

En resum: el mallorquinisme polític ha de mirar més enllà de l'illa i ha de replantejar el seu discurs per adaptar-se als nous temps i a les noves necessitats dels ciutadans del país, tot construint una alternativa política que sigui capaç de defensar un projecte realista i de progrés que aposti decididament per enfortir la sobirania política i econòmica d'aquesta terra, per apropar les decisions polítiques al poble i per lluitar perquè la nostra llengua i cultura siguin elements cohesionadors d'aquest projecte, independentment de les identitats nacionals que cadascú pugui tenir ara, ja que del que es tracta és de construir un nou país perquè ho vulguem i ens convingui, no perquè fa 300 anys ens conqueriren.

floristeria i jardineria

CanMurtó

COMPOSICIONS FLORALS
PER A NOCES, COMUNIONS
I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS

C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
Fax. 971 647 053

Bar Pub

ES FAROLET

LA DARRERA CANONADA (PART 2)

Pere Morey

(continua)... La pedra foguera aixeca un raig d'espines quan la freguen amb la baula, cauen damunt del muntet d'esca, feta amb caramuixa carbonitzada i l'encenen; el "dimoni", l'encarregat de començar el foc, hi bufa fins que sorgeix una flameta, hi posa un manat de fullaca de pi, que aixeca un floc blanquíssim, aviat sonen els espetecs de castanyoles del foc que neix i la fada roja inicia el seu ball, s'enfila per damunt les gatoves seques, s'enlaira, pren les branques... Els puntets de llum de Sant Magdalena i Cura s'amaguen un moment quan els nostres companys es posen davant del seu fogueró amb una flassada estesa: és la salutació dels estudiants de les tres escoles de gramàtica de l'illa, que celebrem d'aquesta manera la vespra de Santa Caterina d'Alexandria, patrona dels estudiants.

Mentrestant arriben els dos cavallers; el més jove —quinze, setze anys?— salta àgilment de la seva muntura i ajuda el seu pare a davallar. S'acosten al redol de joves, el mestre els surt a camí.

- A què es deu l'honor de la vostra visita, senyor Joan de Torrella? Voleu compartir amb nosaltres la bunyolada de Santa Caterina? Cada any, els alumnes de les tres escoles de Gramàtica ens tanquen als mestres respectius dins de les nostres cambres i no ens deixen sortir fins que no els hem fet passar per davall la porta doblers per comprar oli, mel i farina al poble. Quan tornen a dalt ja es pot encendre el fogueró i fan els bunyols, i és una mena de competició veure qui ho farà més prest... de fet no es poden dir bunyols perquè els estudiants no tenen paciència per deixar tovar la pasta i són més aviat coques frites.

- Us ho agraïm de bon de veres, i per compensar-vos hem portat alguns presents per al vostre rebost, llonganisses, botifarrons, un bisbe...

- Doncs Sa Il·lustríssima serà especialment benvinguda! —exclama un dels joves estudiants. Una mirada del mestre intenta fulminar-lo, però les rialles del cavaller li fan mudar el santet i afegeix la seva pròpia riallada, potser que una mica forçada. Un bisbe de sobrassada pot pesar unes quantes lliures, segons com sigui de gros l'estomac del porc que es va omplir amb la carn capolada i perfumada amb el pebre coent que ens ve d'Amèrica. És una sort que ara ja es pugui conrar aquí, perquè abans sols se'l podien pagar els ricots.

El fill del cavaller s'acosta a la rotllada, on ja comença a bullir el calderó amb l'oli, mentre que a un ribell dos joves ja hi han abocat la farina i aigua i l'estan pastant. Passeja la mirada pels rostres dels estudiants, com si hi volgués trobar alguna cosa, alguna semblança o un sentiment d'empatia.

- Josep i Jaume —mana el mestre— aneu a disposar la cambra d'hostes per als nostres visitants. Bartomeu, acompanya els criats fins a la pallissa, mostra'ls on hi ha el farratge i l'aigua i deixa'ls un llençol perhom.

- No cal —contesta el palafrener— Ja duem les nostres flasades.

Parlen de diverses coses, sense que el mestre gosi fer gaires més preguntes. Ja dirà el cavaller per quin motiu han pujat dalt del puig en aquella hora i sense enviar davant d'ell un missatger per avisar-nos.

Mentrestant l'oli ha pres el bull i un dels estudiants va tirant unes coques planes de pasta amb un forat al mig dins del calderó; amb un bastó llarg els dona la volta, quan estan en dauradetes les pesca amb el ganxo i les disposa dins d'un plat fondo, tapat amb un altre, capgirat; perquè no es refredin; la flaire de l'oli calent ens fa salivar de gola.

Quan hagin fregit el darrer pilot de pasta revifarem el foc, els estudiants es posarem en filera i saltarem per dins de les flames, cridant "minervoooo!" una vegada i altra, fins que ens cansarem.

- Què vol dir aquesta paraula? —demana el jove, és la primera vegada que li sentim la veu, llevat del "Déu vos guard" de quan ha arribat.

- No ho sabem de cert —digué el mestre— Pens si no serà una antiga invocació a Minerva, la deessa de... qui de vosaltres ho recorda?

Quatre o cinc hem aixecat les mans.

- Tu, Ramon —m'afalaga que m'hagi escollit a mi.

- De la saviesa, es l'equivalent romà de Pal·las Atena.

- Molt bé —no t'havia demanat tant.

Al rostre d'Agustí de Torrella s'hi ha dibuixat un somrís.

El mestre i els visitants han entrat dins del monestir mentre els estudiants apaguem el foc entre grans riallades, provant-nos a veure qui mantindrà el raig més estona. L'hem acabat d'extingir tirant terra damunt dels calius que encara estaven encesos després de la nostra pluja daurada... i no gaire aromàtica.

TEMA I VARIACIONS

Jaume Rosselló Tomàs

TEMA

En secret,
soc un admirador de les passes del funàmbul,
la mirada fixada al darrer punt de l'infinit,
el cor serè, la respiració compassada,
i les passes... elegants, etèries, desenfadades,
com dalt d'un núvol, sense petjades
i aquella línia llarga, imaginària, que traspassa
l'horitzó.
L'equilibri perfecte que destria la consciència.
L'esquerra, la dreta, el bé, el mal, el futur,
el passat,
tot transcorre al costat de les passes del
funàmbul,
la mirada fixada al darrer punt de l'infinit.

VARIACIÓ PRIMERA

La gran manada mira l'actor,
clavant ulls com ganivets, esperant l'errada fatal.
Amb un poc de sort veuran la passa al buid,
aquella desgràcia que ven curiositat.
I entre tots retirarem la xarxa.
Una vegada més ens acompanya un tast mediàtic.

VARIACIÓ SEGONA

Desfarem fil a fil i mites i rondalles,
més enllà del desig i la imaginació,
aquella passa no pensada cap al gran res,
alliberant els peus del guió previst.
I puc assegurar que la corda es va diluint.
Ell, comença a volar aliè al darrer punt.
L'infinit és casa seva.

VARIACIÓ TERCERA

Sé que alguna vegada a la vida
ens toca ser funàmbuls
i caminar amb la bena als ulls escoltant
el darrer vespre,
compassant l'anima i l'aire que ens
visita els pulmons.
Només vull mirar el buid que obri el cor..
i caminar.
Demà, ja ho veurem.

GLOSÀRIUM XXVI

Joan Barceló, *Fusteret*

Cas Noos

En Matas està empipat
perquè l'han duit a judici.
Li feren passar un suplici
sense haver estat condemnat.

I és que l'home, amb lo sord
que és,
ha hagut d'estar a l'estaqueta,
tres mesos xuclant banqueta
i no asseblar-se de res.

A sa dona d'en "Mangarín",
-la infanta donya Cristina-,
no han aplicat sa doctrina
del mafiós banquer Botín.

És un vertader atropell
que tot el poder estatal
(Govern, Hisenda i fiscal)
li vulguin salvar la pell.

La missera de l'Estat
va explicar en quatre mots
que això d'"**Hisenda**
som tots"
només és publicitat.

I per acabar sa festa,
una bona "masclètà"
ha vingut a declarar
madò Rita Barberà,
tota empenyada i molesta.

"In(pactes)"

El seu pacte amb en Rivera
no despertà entusiasme.

En Pedro és un fantasma
de la casta botiflera.

Han muntat un espectacle,
quasi frega l'esperpent.

Si a la fi el fan president,
haurà estat un bon miracle.

Dels bascos i catalans,
en sentí de tots colors.

PODEM i conservadors
li amollaren els cans.

*

I en Rajoy és tan dolent
que ningú vol pactar amb ell.

Com que té tan baix nivell,
ningú el vol fer president.

*

I es jove de sa coeta
vol pactar a condició
de fer la revolució
i arraconar la dreta.

No sabem si hi haurà eleccions
o al final hi haurà acord.

No es pot dar ningú per mort
mentre hi ha negociacions.

SABEU QUÈ...

Joan Barceló, *Capeller*

Sabeu que... el dimarts 12 d'abril -hi havia mercat i plovia- devers les 10 del matí es va crear un monumental embós circulatori que anava des de la rotonda de davant l'església i arribava fins davant la residència pel carrer Sala, per un cap i pel carrer Nou avall, fins al cap de cantó del carrer Sala i Verd? *I els municipals? Ab?*

Sabeu que... això passa per no senyalitzar les obres així com cal i per deixar aparcar onsevulla? El carrer de la Rectoria estava tancat i a la plaça de l'Església hi havia cotxes i camions a banda i banda. *Ciutat hora punta quan plou!!!*

Sabeu que... un home extern -tot apurat- es va ficar amb el cotxe per damunt "el Lloc Sagrat" per fer el canvi de sentit? *Només li va faltar baixar amb el cotxe per les escales. De pel·lícula!!!*

Sabeu que... el calendari que edita l'Ajuntament de Porreres, enguany no ha estat gaire encertat? Les dones hi brillen per la seva absència (dues en vint i dues fotos), no n'hi ha hagut a bastament per a tothom i algunes famílies es quedaren sense. *Això passa per fer les coses "corrensos" i amb els peus (per no dir amb una altra cosa).*

Sabeu que... a la foto de portada del mateix calendari hi apareix un equip de futbol que no és l'UE Porreres? *"Alabí, Alabà, alabim-bom-bà. Sineu. Sineu i nadie mas...!!!"*

Sabeu que... per esmenar el bunyol, l'Assemblea Popular de Porreres, amb molt bon criteri, va publicar un calendari alternatiu dedicat a les esportistes porrerrenques, que pel que es veu, sí que n'hi ha? *Molt bé!! Força Assemblea!!*

Sabeu que... hi ha jubilats que treballen de franc amb la brigada municipal? *Oenagé "Jubilats sense fronteres, sense cobrar i sense assegurar".*

Sabeu que... a l'acte d'homenatge que féu a les monges "negres" aplicaren el costum tan nostrat del "Ja que hi som" i aprofitaren l'avinentesa per ficar dins el lot a les monges "blaves"? *Un pel tard, no?*

Sabeu que... quasi seixanta anys després, la fuga de les franciscanes continua sent un misteri per a moltes de porrerrenques i porrerrens? *Un dia, qualcú bauria d'explicar (de manera convincent) aquesta fugida amb nocturnitat i d'amagat.*

Sabeu que... l'Ajuntament predica molt amb la neteja de la Vila (amb tota la raó), però per altra banda, suprimeix papereres? *De les quatre o cinc que hi havia al carrer Almoina, per exemple, només n'han deixat dues... I gràcies!!!*

Sabeu que... a l'enfiloi d'ex-regidors i ex-batles de la vila que aquests darrers anys han hagut de passar pel jutjat -per explicar presumptes mangarrufes-, ara s'hi ha sumat un funcionari municipal? *Lamentable!!*

Sabeu que... han fet aturar les obres d'una caseta que l'Ajuntament estava construint "irregularment" dins el recinte del punt verd de la vila? *L'auran de reciclar.*

Sabeu que... després de quasi un any, l'oposició de l'ajuntament de la Vila (PP-PSOE-MÉS) encara no ha donat senyals de vida? *Estan com embambats !! Viva Déu de son!!*

Sabeu que... vaig anar a una entitat bancària per a pagar unes taxes municipals, i intentaren cobrar-me un parell d'euros de comissió? *Quina barra !! Són pitjor que una banda de voltors!! I això que era sa nostra, que si arriba a ser seva!!*

Sabeu que... al nostre municipi hi ha prop de 700 places turístiques? *Punt d'informació turística JA !!!*

Sabeu que... estaria bé que hi tornés haver eleccions generals espanyoles? *Així els que s'equivocaren per Nadal, podran rectificar per Sant Joan.*

Sabeu que... a l'acte de recordança dels republicans que va tenir lloc al Racó de la Memòria de Porreres el passat 16 d'abril, hi havia una tralçada de polítics? *És clar, vengueren a inaugurar la campanya electoral.*

Sabeu que... llevat d'algun cas esporàdic, el nivell de català de molts de locutors/es i presentadors/es d'IB3tv i d'IB3ràdio deixa bastant que desitjar? *El nostre amic i col·laborador d'aquesta revista Antoni Sorell, és una d'aquestes bonroses excepcions.*

Sabeu que... la llista d'espera per a visitar el servei de cardiologia de l'hospital de Manacor, a hores d'ara és de vuit mesos i una setmana (251 dies)? *La sanitat balear va bé i millora. Això sí, tira a tira i sense frissar.*

Sabeu que... un pare de família honrat i treballador és el retrat-robot d'un desgraciat? *Fins quan haurem de fer feina per a ells? Som beneïts o menjam merda? Malauradament, crec que les dues coses a l'hora. No tenim remei.*

PANADES DE SÍPIA

Maria Antònia Sureda (recepta) i Pere Muntaner (fotografia)

Ingredients per a 10 panades:

De la pasta:

110 g d'oli d'oliva
100 g de saïm
200 g de suc de taronja colat
560 g de farina

Del farciment:

400 g de sípia (pes net)
1 ceba mitjana
½ quilo de xítxeros (pèsols)
sal
pebre bo
pebre bord dolç
oli d'oliva verge

Preparació:

Tallau 10 quadrats de paper sulfuritzat d'aproximadament 9 x 9 cm.

Tallau la sípia a daus. Trempau-la amb sal, oli, pebre bo i pebre bord.

Tallau la ceba a daus petits. Mesclau-hi els xítxeros i trempau-ho igual que la sípia.

Preparau la pasta: posau tots els ingredients menys la farina dins un bol i remenau-ho. Afegiu-hi la farina per tandes fins que l'hagueu incorporada tota. Deixau reposar la pasta durant ½ hora.

Dividiu la pasta en 10 pastons de la mateixa mida.

Per muntar cada panada, agafau un quadrat de paper dels que teniu tallats i un pastó. Separau 1/3 del pastó per fer la tapadora. Feis una bolla i aplanau-la damunt el paper. Anau aixecant la pasta de les voreres amb els dits per formar el recipient on posareu el farciment. En tenir feta la cassoleta, posau-hi dues cullerades ben plenes de la mescla de xítxeros i ceba; damunt, dues cullerades de sípia i a sobre, una altra cullerada de xítxeros. Aplanau la part de la tapadora donant-li forma rodona de la mida aproximada de la cassoleta. Col·locau-la damunt la panada i ajunteu-la amb les voreres, aixecant la pasta una mica per fer millor els pessics. Feis els pessics per segejar la pasta i col·locau-la damunt la llauna. Si no n'heu fet mai, us pot servir d'ajuda aquest vídeo explicatiu.

Quan en tengueu 8 de fetes, enceneu el forn a 200°.

En tenir-les totes llestes, enforneu la llauna i coeu les panades durant aproximadament 1 h (vigilau, que cada forn és un món).

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

UNIÓ ESPORTIVA PORRERA

ROGER FERNÁNDEZ, JUGADOR DE LA UNIÓ ESPORTIVA PORRERA

Porrera és el municipi més petit de la província de Tarragona amb un equip federat i el quart més petit de tota Catalunya. Presumeix de tenir un camp preciós, rodejat de vinyes i turons, just a la vora del riu Cortiella. I s'enorgulleix d'una gran

afició que acompanya l'equip allà on viatja. La Unió Esportiva Porrera és un club petit amb el cor gran i molt de caràcter. El Porrera és amor a l'esport, al Priorat i al vi, com el seu escut ho ratifica.

Des de la refundació l'any 2003 liderada per Blas Serrano l'equip ha mostrat el seu caràcter lluitador i resistent en una lliga que ha anat veient com molts equips defallien i molts, masses, camps es tancaven. Els últims anys han estat durs per al

Porrera. Van passar dues temporades sense conèixer la victòria fins que l'any passat l'equip va renovar-se i va començar a demostrar les seves qualitats. En la present temporada 2015- 16 el Porrera està vivint moments molt bons, amb una plantilla ampla i benvinguda, mescla de joventut i veterania. L'equip va tancar la primera volta invicte a casa i practicant estones de molt bon futbol. Amb 39 gols ha estat l'equip més golejadore del grup 24 de la quarta catalana quan portem 17 partits de lliga. A la taula el Porrera és segon de forma virtual, ja que una sèrie de partits pendants (degut a la pluja que va fer aplaçar un partit i a la jornada de descans) fan que el Porrera hagi

————— #
FUSTERIA GERMANS MATAS
 # ————— #
 MIQUEL ANGEL 687942153
 VICTOR 687942154
 fusteriagermansmatas@gmail.com | C/ SA GALLA, Nº 71
 PORRERES 07260

jugat menys partits que els seus rivals. Després de la derrota el 12 de març contra el líder, La Riba, el Porrera veu com la il·lusió de guanyar la lliga s'allunya, però en cap cas s'acaba. L'esmentat partit va ser un cop molt dur pels prioratins, que van marcar l'1-0 a falta de deu minuts, i van veure com l'equip visitant remuntava en temps afegit després d'una sèrie de decisions arbitrals molt polèmiques.

El camp de Porrera s'omple cada setmana amb més de 100 persones, que van a veure l'equip del seu poble amb tota la il·lusió del món, i animen tant en els bons com els mals moments. La comunió entre jugadors i afició és total, i les ganes de seguir fent una temporada històrica segueixen molt vives.

El Porrera de la mà del tècnic reu-

senc Diego Ruiz està desplegant un futbol de toc vertical i joc a l'espai, cada cop més elaborat i precís. El Diego Ruiz ha buscat imprimir intensitat a la mitja per controlar les pilotes dividides i obrir ràpidament el joc a les bandes i a la punta d'atac, on el Porrera compta amb tres jugadors de gran qualitat. Els partits a casa han estat una festa fins ara, amb públic, ambient i el tradicional sorteig d'una ampolla de vi d'algun celler del poble. Fa goig anar al camp i veure la bona sintonia i l'alegria que desprèn un equip que no para de créixer i sumar. Sembla que anem de cara al bon temps, els ametllers ja han florit i el camp del Porrera ha de viure partits bonics de veure i qui sap si decisius per assaborir allò que pocs esperaven a principis de temporada: la mel de la victòria.

JUGADORS

De peu:

Font Alemany, Xavier
Fernández Bargalló, Roger
Pàmies Fernández, Ivan
Prats Vila, Pau
Castellví Figuerola, Pau
Anguren Alasa, Jordi (Apu)
Asensio Iñiguez, José Antonio
Civit Roig, Lluís
López Albarracín, Juan Carlos

A baix:

Esplugas González, Xavier (Pluto)
Figueredo Rovira, Adrià
Boada del Aguila, Enoc
Mesa Roses, Blai
Varela Guerrero, Sergio Francisco
Boada del Aguila, Roger
Montaña de Juan, Carles (Calas)

TÈCNIC

Ruiz Balbuena, Diego

S'estanc
vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX	
PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banyes de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

FIL MUSICAL

Caterina Gornals Miralles

TONINAINA

Estirant el fil a partir d'un component del grup **Estocats**, en Marc Grimalt, en aquest número del Llum d'Oli trobareu l'entrevista feta al grup **Toninaina**.

Toninaina està format pels porrerencs Marc Grimalt (baix), estudiant d'un grau superior d'animació sociocultural; Víctor Leiva (guitarra), estudiant d'economia, i Josep Font (bateria), estudiant del batxillerat musical i d'arts escèniques i cursant el grau mitjà de música moderna en bateria. A més d'aquests tres porrerencs, al grup trobem dos manacorins, en Lau Puig (trombó), estudiant del batxillerat musical i d'arts escèniques, i en Rubén Carrillo (cantant), auxiliar d'odontologia; un saliner, en Tomeu (trompeta) que fa feina a Es Figueral i na Maria Antònia (teclat) que és de Petra i estudia el batxillerat científic de cara a uns estudis universitaris relacionats amb la salut.

El grup va sorgir ja que en Josep i en Lau van junts a classe i un dia xerrant van pensar en formar un grup per tocar a les berbenes però fent un repertori alternatiu al que normalment fan els altres grups. Llavors van començar a cercar gent per formar el grup i van xerrar amb en Marc i en Víctor. A en Rubén el van veure cantar al teatre i van pensar que podia ser un bon cantant per al seu grup. Finalment, es va afegir na Maria Antònia i en

Tomeu. Ja tenien tots els membres del grup, però els feia falta decidir quin nom posar-se; i d'on sorgeix Toninaina? Doncs és el nom de la mare d'en Tomeu, que a tots els va fer gràcia i van decidir que podia ser un bon nom per a la formació.

Quan els vaig demanar quin tipus de música toquen, la resposta va ser clara: *estil toninaina, són cançons que la gent normalment escolta o canta a la dutxa* – em van dir. La veritat és que fan des de cançons ska a rumbes, passant per indie o pop. Fan un repertori variat, intentant no repetir diferents cançons d'un mateix grup. Canten en català, castellà o anglès i no tenen cap cançó pròpia, però el que si fan són popurrís, experiments o versions mesclant diferents cançons.

Normalment actuen al pla o llevant de Mallorca i per a ells totes les actuacions són iguals d'importants i úniques, cap és més rellevant que l'altra, però van coincidir que l'actuació que van fer a Porrera va ser una gran experiència que els va ajudar a conèixer-se una mica més entre ells i agafar-se confiança.

Pel que fa a la pregunta en relació als assajos, em van confessar que fan més concerts que assajos, ja que els costa molt coincidir per assajar i només poden fer-ne alguns de puntuals.

CA'N GUILLEM
BAR
ENTRE PANSTAPESPIZZES
AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguets. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

Per curiositat els vaig demanar si els agradaria formar part d'algun grup famós i aquestes són les respostes: en Marc voldria formar part dels *Rage against the Machine* per les seves lletres, estil de música i la innovadora posada en escena. En Rubén voldria formar part de *Pearl Jam*, un grup que escolta de petit. En Tomeu no sabia triar un grup concret, sinó més aviat triaria un estil musical: swing o jazz. Na Maria Antònia voldria formar part de *Queen* perquè ella és fan de Freddie Mercury. En Josep es va decantar per *O'Funk'illo*, ja que el funky sempre li ha agradat i per tocar-lo es necessita una certa tècnica que a ell li agradaria tenir. Finalment, en Víctor ens va dir que voldria formar part de *Pantera*, perquè és un grup que l'ha marcat i a més és una música que li agradaria molt saber tocar. La resposta d'en Lau va ser que no sabia quin grup triar ni per quin estil decantar-se.

Per acabar, ens van explicar que el viatge a Porrera va ser tot una anècdota: tant per anar com per tornar es van acabar les cerveses del vaixell, van conèixer molta gent que els va rebre molt bé... i durant l'actuació en Marc va pegar un bot de l'escenari i va acabar en croses, tot i que va esperar a anar al metge que hagués acabat l'actuació.

I si algú està interessat en saber quins concerts fan i seguir-los o els vol contractar per fer alguna actuació els podeu trobar al facebook Toninaina.

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

LA FANTASIA ENTRA A LES NOSTRES AULES

COL.LEGI VERGE DE MONTI-SION

El mes de setembre ens trobam tots els nins/es d'educació infantil del Col.legi Verge de Monti-sion amb la il.lusió de començar un nou curs. Alguns ja ens coneixem, d'altres, en canvi, no ens hem vist mai.

En els dies que segueixen una mescla de rialles i alguna llàgrima ens ajuden a conèixer-nos i formar grup, per poder dur a terme el nostre projecte de curs.

EL NOSTRE PROJECTE

Iniciam el procés d'aprenentatge que tenim programat per aquest curs. El primer que hem de fer és introduir el tema elegit per aquest any.

Presentadors

Acrobates

El Circ

Malabaristes

Pallassos

Mags

Músics

Per a molts de nosaltres la paraula circ ja la coneixem i a la vegada ens desperta una gran curiositat i ganes d'aprendre coses noves, però en canvi, en desconeixem d'altres que acompanyen tot aquest món : acrobates, malabaristes, parts del circ... per tant començam a posar en marxa la nostra curiositat i les ganes per aprendre.

Treball d'investigació

Després de diferents consultes descobrim els personatges que fan feina al circ (presentadors, pallassos, malabaristes, acrobates, mags....), les parts de la carpa (vela, xerxa, taquilla....) quines són les persones que no veim el dia de l'espectacle però que sense elles no seria possible....

Totes aquestes paraules posen en marxa la nostra metodologia basada en l'aprenentatge significatiu, en la qual l'infant forma part de manera activa del procés d'aprenentatge. Partint sempre del que ja sap i incorporant allò que mitjançant l'experimentació, observació, manipulació... va descobrint.

Treball obert: no tots som iguals, cadascun aporta coses diferents al grup.

Fer feinetes en equip per obtenir un resultat és una cosa que ens agrada molt, aportam diferents maneres de fer i entre tots triam la que consideram millor.

La motivació: l'interès per aprendre.

Les paraules circ, acróbata, trapezista... ens van creant una gran motivació i molt d'interès per aprendre coses noves. Ara es tracta de guiar els nins/es perquè puguin aconseguir els objectius programats.

Dins l'aula hi ha diferents racons de treball relacionats amb el circ i els seus personatges a través dels quals anam treballant les lletres, els nombres, la psicomotricitat...

La creativitat: crear de manera lliure

La creativitat és un element molt important a l'hora de desenvolupar la intel·ligència.

Relacionam i connectam aprenentatges

Obtenim uns resultats més òptims si les produccions que realitzam estan relacionades amb la seva vida real.

Els petits acróbates caminam per damunt una corda que ens ajuda a interioritzar les grafies dels nombres i les lletres.

I per acabar completam el nostre aprenentatge amb diferents sortides fora de l'aula.

Toni Nicolau Mates, Rafel Segura de Ca'n Gelat i Jaume Sampol (any 1923)
(Fotografia cedida per Maria Nicolau Melià)